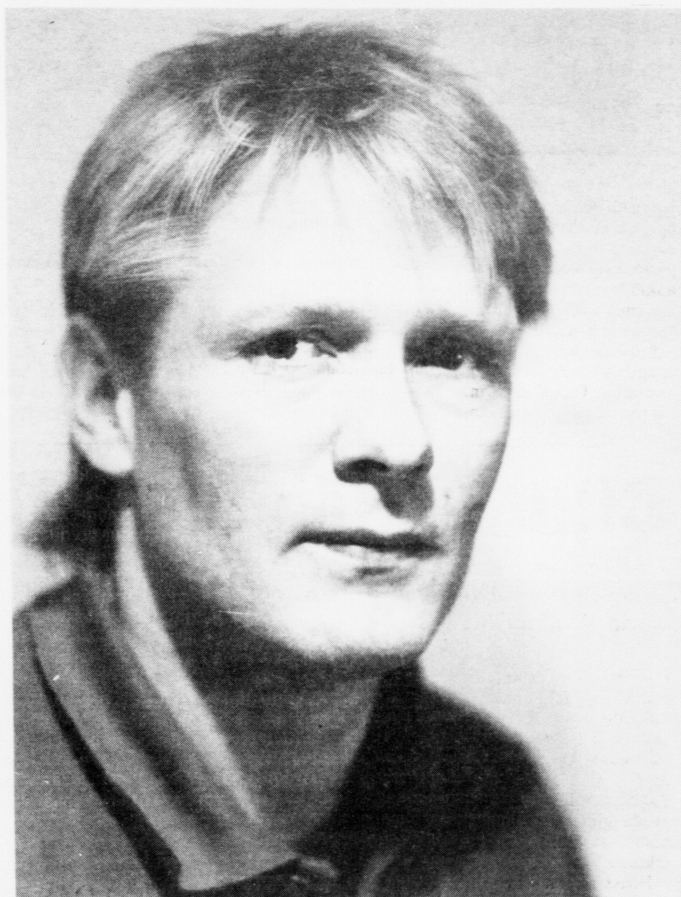

Páll Guðlaugsson – ein rótføroyskur íslendingur:

Føroyski tjóðsangurin rørir tað innasta í mær

Sosialurin hevur gjørt stóra samrøðu við landsliðsvenjaran Páll Guðlaugsson. Í samrøðuni greiðir hann millum annað frá, hvussu hann kom til Føroya, og hvussu tað kennist at vera komin í miðdepilin eftir Landskrona-sigurin á Eysturriki 12. september í fjør

Orð og myndir:
Hilmar Jan Hansen

„Eftir eldgosið á Heimaey í 1973 var jørðin so heit, at mamma mín kundi baka breyð úti í túninum”

Øll kenna vit myndina á sjónvarpsskíggjanum tað minniliga mikukvöldið í september í fjør, og øll kunnu vit eisini síggja hana fyrri okkum:

Dómarin í EM-dystinum hevur bríkslað dystin í Landskrona millum Føroyar og Eysturriki av, og Føroyar hava vunnið. Á skýggjanum síggja vit ein mann við blonkum eygum.

Úr andliti hansara lýsir ein rørandi gleði. Hann hevur tó bæði beinini á jørðini, og øll vita vit nú, at hann hevði rætt: Føroyar kundu megna tað!

Til Føroya í '78
Maðurin er Páll Guðlaugsson.

32 ára gamalur og ættaður av Heimaey í Vestmannaoyggjunum í Íslandi.

Men nú hevur hann búð í Føroyum í skjótt fleiri ár:

„Í 1978 kom eg á fyrsta sinni til Føroya,” greiðir Páll frá, meðan vit seinnapartin hósdagin sita við hvør sínum kaffikoppi í Bartalsstovu í Syðrugøtu. „Eg kom higar á vitjan, men tá eg eftir ætlan skuldi farið heimaftur, var so lítið av arbeiði í Vestmannaoyggjum, at eg valdi heldur at vera verandi her.”

Nú – 13 ár seinni – býr Páll framvegis í Syðrugøtu, og her trívist hann væl.

„Síðani hevur ein fingið

familju her, so bondini til Gøtubygd eru fleiri,” sigur Páll.

Stóð í vindeyganum
Fyrstu ferð, Páll sá Maigun, konu sína, var ta fyrstu ferðina, hann kom til Føroya.

„Fyrstu ferð eg kom hendaðvegin, kom eg á vitjan hjá Gísla Magnússon, sum var venjari hjá GÍ í 1978 og 79,” greiðir Páll frá. „Tað fyrsta eg tá gjørdi eftir at vera komin til landið, var at koma higar at keypa bensin.”

Ta fyrstu ferðina møtti hann tó ikki Maigun: „Eg minnst, at tað var systir hennara, ið gav mær bensin, men Maigun stóð í vindeyganum hjá teimum.”

So um ein ikki kann siga, at tað var kærleiki við fyrsta eygnabrá, var í hvussu er áhugi.

Síðani er nóv vatn runnið í ána. Maigun og Páll eiga ein son, sum nú er níggu ára gamal, og fyrri tveimum árum síðani keyptu tey hús í Syðrugøtu.

Lærði á skipasmiðjuni

Í 1980 fluttu Páll og Maigun til Havnar, har hann fór í læru á Tórshavnar Skipasmiðju.

Tá hann kom til Føroya úr Íslandi var hann jú ikki meira enn 20 ára gamal, so gott var at fáa lært seg okkurt handverk.

„Fyrst lærði eg til sveisum.”

